

N Y M B U R S K Ý

PÁBITEĽ

číslo 37

Pepa Dvořák na jevišti zmoknul, ale diváci ho poslouchali i v tom největším lijáku

Hrabalovo Kersko podvanácté

Ve dvacátém vydání roku 2010, 20. května, uveřejnil týdeník Sedmička na dvou stránkách reportáž Hrabalovy otisky v Polabí, v níž se píše: „Když týdeník Sedmička v lednu zjišťoval v Nymburce, kdo je největší žijící osobností města, každý dotázaný odušil: Bohumil Hrabal. Recese? Ne tak docela. Proslulý spisovatel, jenž svůj život pevně svázal s Polabím, je sice už třináct let po smrti, v televizi však stále běží filmy inspirované jeho knihami a jeho čtenáři se každé jaro scházejí na akci Hrabalovo Kersko.“ A oni se o dva dny poté, v sobotu 22. května, v Kersku opravdu znovu sešli, tentokrát už podvanácté. Asi padesát či šedesát těch prvňáků v deset hodin u Svatojosefského pramene, odkud vyrazili na trasu tradičního pochodu „Po místech, která měl Bohumil Hrabal rád“. Tentokrát, poprvé bez autora stezky a každoročního průvodce Honzy Řehounka, jemuž v tom zabránily drobné pohybové potíže. Na nově označené stezce ale nikdo nezabloudivil tak, jako kdysi černošský zápasník z družiny Gustava Frištenského, kterého už nikdo nikdy nespátřil. Všichni dorazili ve zdraví do zahrady Lesního ateliéru Kuba, stejně jako dvaadvacítka účastníků cyklojízdy, která odstartovala v deset hodin od nedávno zřízeného Hrabalova posezení „U Tří koček“ na břehu Labe, kousek od někdejší Hrabalovy vily. Po třinácté hodině začala na improvizovaném jevištiátku v poetické zahradě u Kubů koncertovat pražská kapela Ponožky pana Semtamťuka - hrála skvěle! Moderátor Jarda Kříž pak pozval postupně k mikrofonu několik hostů. Především to byl akademický malíř Jiří Škopek. S jeho originálními výtvarnými předlohami pro vydané pohlednice se mohli návštěvníci potěšit v galerii Lesního ateliéru. Přivezl ovšem i zcela novou pohlednici „Hrabalovo Kersko“. Prozradil také, že se všichni příznivci „velkého pábitele“ v brzké době dočkají ještě jedné, nymburské, „U Tří koček“. A nebudou to ledajaké kočky! Dalším hostem byl populární herec Josef

Dvořák. Jenže v okamžiku, kdy přišla jeho chvíle na jevišti, se strhla bouřka s obrovským lijákem (přelo poprvé za dvanáct let Hrabalova Kerska!). Diváci roztáhli deštníky a Pepa Dvořák s neskryvaným údivem, že tam nezůstal sám - očekával, že všichni utečou - vykládal, že patří k náruživým milovníkům Hrabalovy tvorby, nemůže však říci, že by měl některou jeho knihu raději než jiné. „Časem se mi všechny, které jsem kdy přečetl, slily do jednoho celku s názvem Dílo Bohumila Hrabala.“ Zavzpomínal rovněž na svá setkání se spisovatelem. Když zkoušeli v divadle Semafor Taneční hodiny pro starší a pokročilé, museli si tehdy povinně nechat ideologickou komisí představení schválit. Ta jim ho dvakrát zamítla. Potřetí se na předváděcí představení přišel podívat i sám autor a kupodivu, tentokrát komise inscenaci odklepla. „Když jsem se přistěhoval do Libně,“ vzpomínal dál, „šel jsem se také podívat do restaurace, kam chodíval pan Hrabal. Tam vám byla výčepní... senza ženská! Ona měla všechno nastrkané pod pultem a k tomu upravenou haňku a neuvěřitelný dekol. Takže, když se naklonila pro to, co měla pod tím pultem, málem všichni chlapi přepadli, protože byli hlavou a potom i očima za ní. Od té doby jsem do té hospody začal chodit taky.“ Nízkými valíci se mraky setmělé Kersko rozzářil svým humorem tento stále veselý člověk, jenž se nedá jen tak ně-

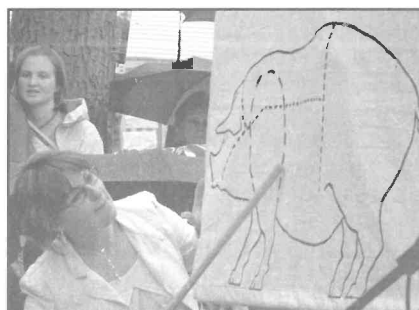
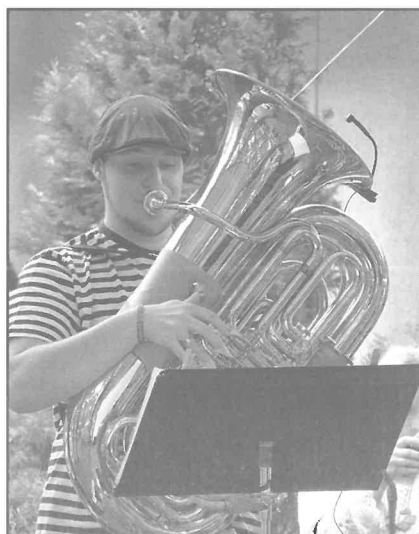
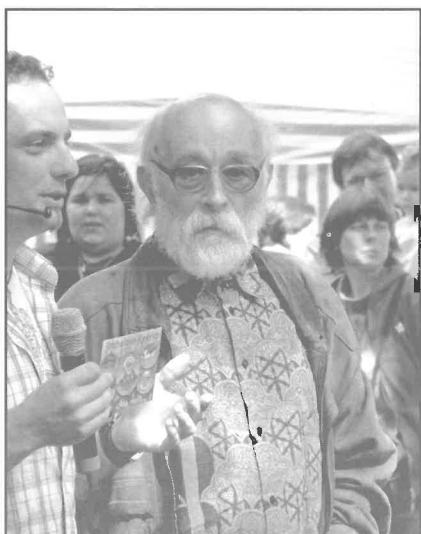
čím zaskočit. A přece! Odbourala ho Jana Kubová, která řekla: „Když jsme zvali do Kerska zasloužilého vodníka, netušili jsme, že s sebou přiveze i tolik vody!“ Asi to tak bylo, jelikož sotvaže odjel, vysvitlo slunce a do večera bylo krásně. Než se ale vyčasil, srdnatě se do svého úkolu sehrát několik obrazů ze své divadelní inscenace Slavnosti sněženek v dešti pustili členové divadelního spolku Hálek z Nym-

burka. Představení tak dostalo pravou pábitelskou atmosféru, když herci čvachtali v blátě, zastřelený kanec promáčený deštěm vypadal spíš jako foxteriér a akademickému malíři Junkovi teklo z nůžky,

který vlastně ani nechtěl. Mistr Karel už ale myslivcům sežral salámy v plném slunci. V dalším programu vystoupil kerský písničkář Tomáš Matějček a na natáčení filmu Slavnosti sněženek zavzpomínali dva místní protagonisté. Paní Věra Kutífelová se ve filmu dívala na jízdní řád autobusu, a dva „natěrači“ jí chtěli na „pozadí“ namalovat nápis Zahradkáři Kersku. Ale hlavně: ona byla za svobodu Francová - pan Franc a jeho dvě ukřičené ženské... už víte, o koho jde? Menším z těch dvou natěračů byl právě pan Jiří Fiala, který si zahrál rovněž jednoho z myslivců při slavné kančí hostině v Hájece a byl vlastně Hrabalovi reálnou předlohou pro pana Leliho. Došlo také k vyhodnocení soutěže z cyklistického pochodu a soutěže o nejkrásnější „hrabalovské“ tričko, Postržižinské pivo tek-

lo proudem, lidé si pochutnávali na pečeném seleti nebo na valašských frgálech, desítky fotografů dokumentovaly dění, potkávali se známí a seznamovali neznámí a všichni se báječně bavili. „Tak zase napřesrok!“ loučili se vpozdvečer. „Anebo nad knihami našeho pana spisovatele!“ - řeh -

Soutěž o nejkrásnější nádraží

Asociace Entente Florale CZ - Souznění, o.s.

ve spolupráci s o.s. Plzeňská dráha, Mikroregionem Konstantinolažeňsko (MKL), Ministerstvem dopravy, Českými drahami, a.s., Správou železniční dopravní cesty, s.p., ŽelPage o.s., Posázavským Pacifikem o.s., Jindřichohradeckými místními drahami, a.s., Grafickým studiem Žabka, ateliérem Foto Pavlík a Českým rozhlasem 2 - Praha

udělují v rámci soutěže o titul

NEJKRÁSNEJŠÍ NÁDRAŽÍ ČR 2010

železniční stanici

DOBROVICE

u Mladé Boleslavi

ZVLÁŠTNÍ OCENĚNÍ

za vzornou spolupráci Regionální správy majetku Českých drah a města Dobrovice při rekonstrukci drážních budov, za výstavku o spisovateli Bohumilu Hrabalovi, za čistotu objektu a udržované okolí a za přívětivé jednání personálu. Poděkování patří všem zaměstnancům a jmenovitě panu Václavu Pokornému.

V Praze dne 18.6.2010

PhDr. Pavel Bureš,
viceprezident AEF CZ

Ing. Drahomíra Kolmanová,
ředitelka AEF CZ

Mgr. Jan Soulek,
předseda MKL

AEF CZ – Souznění o.s., NKP Vyšehrad, V pevnosti 159/5b, 128 00 Praha 2,
www.acfcz.org, EntenteFlorale@email.cz, mobil 777 581 983

Nádražíčko v Dobrovinci dostalo ocenění

V České republice je přes 2000 nádraží a železničních stanic. Zatímco na některých čekají cestující na vlak jako na smilování a toalety využijí i v nouzi jen ti nejotrlejší, jiná nádraží vám přirostou okamžitě k srdci.

Neziskové sdružení Asociace Entente Florale CZ - Souznění proto letos uspořádalo Soutěž o titul nejkrásnější nádraží. „Příjemných nádraží je po republice spousta. Cílem soutěže je tato nádraží vyhledávat, dávat tak dobré příklady jiným a poděkovat touto formou těm, kteří se na jejich dobrém stavu podílejí,“ uvedl Pavel Bureš, vedoucí projektu Vlídna nádraží, v jehož rámci anketa probíhá.

„Oceňujeme hlavně atmosféru nádraží, čistotu, vztah zaměstnanců k cestujícím, služby. Místo by mělo být určitý genius loci, kvůli kterému se sem lidé rádi vracejí,“ vysvětlil Pavel Bureš.

Nádraží může do soutěže nominovat kdokoli, např. cestující či pracovníci nádraží.

V předchozích třech ročních soutěžích vyhrály Ostroměř u Hořic, Trutnov a Zahradky u České Lípy.

Letos porota vybrala z třiceti pěti nominací následující finalisty: Chocně, která zvítězila, Červenku na Olomoucku, Dobrovice u Mladé Boleslavi, Hodice mezi Jihlavou a Telčí, Kopidlno u Jičína, Osek město u Litvínova, Roztoky u Prahy, Jindřichův Hradec, Strážnici na jižní Moravě a Železnou Rudu - Alžbětín.

„Hrabalovská“ Dobrovice dostala zvláštní ocenění za vzornou spolupráci Regionální správy majetku Českých drah a Města Dobrovice při rekonstrukci drážních budov, za výstavku o spisovateli Bohumilu Hrabalovi, za čistotu objektu a udržované okolí a za přívětivé jednání personálu.

Ve zdůvodnění rovněž stojí: „Zajímavostí je 70 let staré mechanické zabezpečovací zařízení, vzorně udržované a na síti ČD zcela ojedinělé.“

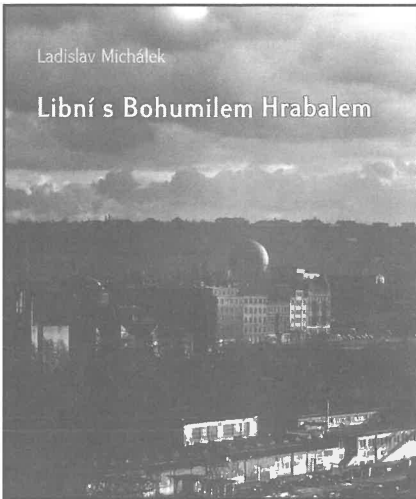
V poděkování na diplomu byl jmenovitě uveden Václav Pokorný, člen Klubu čtenářů Bohumila Hrabala, který má na úspěchu nádražíčko v Dobrovinci obrovský podíl.

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo 18. června v Senátu ČR. Na snímku přebírá Václav Pokorný ocenění z rukou ředitelky Asociace Entente Florale CZ - Souznění Drahomíry Kolmanové.

Přečtěte si

Libní s Bohumilem Hrabalem

Knihu více jak devadesátí fotografií staré mizející Libně z rozmezí let 1972 - 1994 s předmluvou Vladislava Merhauta v počtu 300 kusů vydal nákladem vlastním Ladislav Michálek.

Stará Libeň nasycená zvláštní poetikou bývalé pražské periferie a neopakovatelným geniem loci tak díky Ladislavu Michálkovi (nar. 1937) nemizí ani z podvědomí milovníků této čtvrti. A co je hlavní, fotografie nekončí v šuplíku Michálkova stolu, kde jsou podobných desítky. Kromě již známých a dříve publikovaných fotografií libeňského plynojemu, Automatu Svět, zákoutí s nápisem KLUB POEZIE, zde nalezneme dnes již neexistující romantické uličky s příkr-

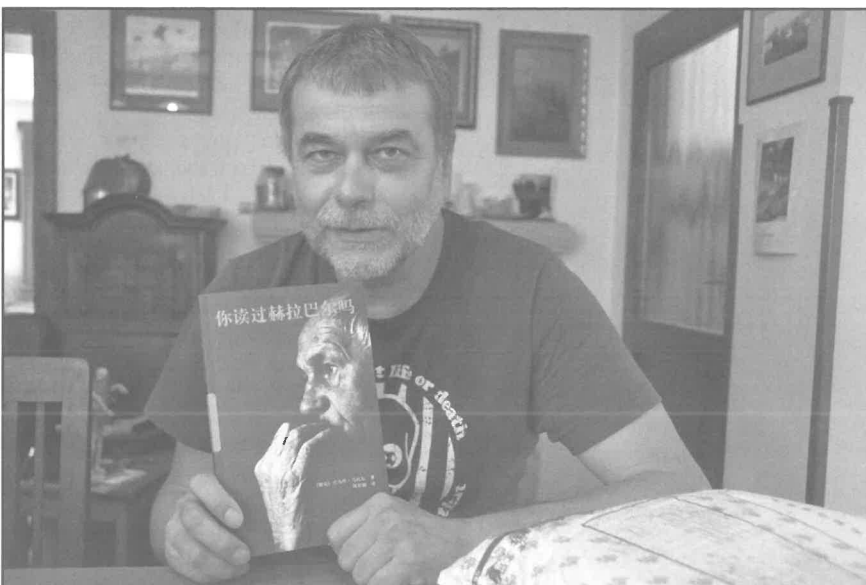
čenými domky bývalého židovského ghetta, osamocené usedlosti, proslulé hospody - dnes zbořené, na fasádách reklamní nápisy prvorepublikových firem, dvorek domu Na Hrázi č. 24, kde v padesátých letech minulého století bydlel Bohumil Hrabal - i samotnou asanaci domu v roce 1988. Michálek svým fotoaparátem zachytil také své slavné přátele z Libně, ony „něžné barbary dvacátého století s otiskem palce božího na čele“ - Bohumila Hrabala, Vladimíra Boudníka, Zdeňka Boušeho i Egona Bondyho.

Ostatně Bohumil Hrabal o Michálkovi kdysi napsal: „Ladislav Michálek je melancholický básník té mizející staré Libně, jeho fantazie se pohybuje na napjatém laně mezi krajností hřbitova tam na Korábě a plynojemem ve tvaru koule tam nad Palmovkou. Jeho fotografie se tak vymykají pouhému dokumentu a stávají se uměním.“

Tomáš Mazal

Mazalova kniha v Číně

„Mého Hrabala vydalo velké pekingské nakladatelství, ano, to jsou ti, co již vydali s velkým ohlasem a zájmem čtenářů osm Hrabalových knih, China Youth Publishing Group, v překladu čínské bohemistky paní Liu Xing-can,“ řekl nám Tomáš Mazal.

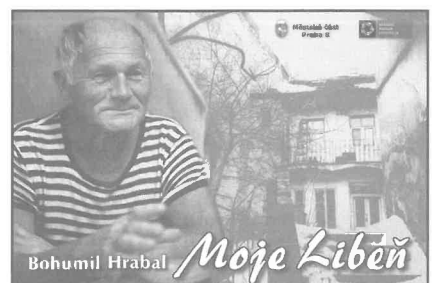
Brněnské návraty a Moje Libeň

Knihy Bohumila Hrabala vycházejí v posledních letech velmi sporadicky, jen díky hrabalovské řadě nakladatelství Mladá fronta jsou některé tituly na knižním trhu. V roce 2009 vyšly dva zajímavé průvodce k výstavám, které jsou, bohudíky, více knížkami, nežli jen pouhými výstavními katalogy.

První, vydaná v srpnu 2009, má název totožný s výstavou, která se uskutečnila v Památníku písemnictví na Moravě v rajhradském benediktinském klášteře - Brněnské návraty. Kurátorka a autorka výstavy Mgr. Andrea Vítová napsala pro první polovinu komorní knížčky o rozměrech 140 x 140 mm a čtyřiačtyřiceti stranách zasvěcený text o vazbách Bohumila Hrabala k Brnu, kde se v místní části Židenice 28. března 1914 narodil, a to v souvislostech jeho života a tvorby. V druhé části je přehledně zpracovaný spisovatelův životopis a na čtyřech stranách soupis exponátů výstavy. Použité fotografie, některé dosud nezveřejněné, jsou doprovázené úryvky z Hrabalových textů.

Druhá publikace - Moje Libeň - byla vydána k výstavě stejného názvu, uspořádané v říjnu 2009 odborem kultury Úřadu Městské části Praha 8 a Národním muzeem fotografie Jindřichův Hradec k nedožitým 95. narozeninám Bohumila Hrabala. Úvodním textem (sešitek má rozměry 210 x 145 mm a 30 stran) je Hrabalova Moje Libeň, pak už následuje pouze spisovatelův Životopis (téměř totožný jako v předcházející brožuře - autorem je Tomáš Mazal), doplněný již známými fotografiemi z Hrabalova života.

Publikace Moje Libeň byla na Polabském knižním veletrhu v Lysé nad Labem oceněna Cenou Klubu čtenářů Bohumila Hrabala. Bohužel žádný z představitelů radnice Hrabalovy kdysi milované Libně neuznal za vhodné si přijít cenu převzít.

Z Postřižinského pivovaru

Pepinovo tmavé ze zlatilo

Ve 14. ročníku degustační soutěže Pivo České republiky, která se uskutečnila 4. a 5. června na Slavnostech piva 2010 nymburská „postřižinská“ piva významně zabodovala. Svoji kategorii tmavých výčepních piv dokonce Pepinovo tmavé vyhrálo.

„Nejobsazovanější kategorií je soutěž mezi jedenáctistupňovými pivy, kde se naše jedenáctka umístila na pátém místě, což se dá v takové konkurenci také považovat za úspěch,“ říká sládek nymburského pivovaru Bohumil Valenta.

Kompletní výsledky soutěže jsou v následující tabulce:

I. Kategorie - Světlé výčepní pivo (10%):

1. Bernard 10% světlé výčepní pivo, Rodinný pivovar Bernard, a. s.
2. Krušovice Mušketyr, Heineken ČR, Pivovar Krušovice
3. Hostan Naše Pivko, Heineken ČR, Pivovar Starobrnno

II. Kategorie - Tmavé výčepní pivo (10%):

1. Postřižinské pivo Pepinovo tmavé, Pivovar Nymburk, s. r. o.
2. Samson Budweiser Bier černý, Budějovický měšťanský pivovar, a. s.
3. Chodovar Zámecký černé, Chodovar, s. r. o.

III. Kategorie - Světlý ležák:

1. Holba Šerák 11%, Pivovar Holba, a. s. - Hanušovice
2. Otavský Zlatý světlý ležák, Měšťanský pivovar Strakonice, a. s.
3. Samson Budweiser Bier Premium, Budějovický Měšťanský pivovar, a. s.

IV. Kategorie - Tmavý ležák:

1. Černá Hora Granát tmavý ležák, Pivovar Černá Hora, a. s.
2. Rebel Černý, Měšťanský pivovar Havlíčkův Brod, a. s.
3. Ferdinand tmavý, Pivovar Ferdinand, a. s.

V. Kategorie - Světlý ležák Premium:

1. Březňák ležák světlý, Heineken ČR, Drinks Union, Pivovar Velké Březno
2. Janáček - Extra, K Brewery Trade, a. s., Pivovar Janáček
3. Krušovice Ležák, Heineken ČR, Pivovar Krušovice

VI. Kategorie - Speciální pivo světlé:

1. Konrad 14%, Hols, a. s. - Pivovar Liberec Vratislavice
2. Svijanský Kníže - pivo světlé speciál, Pivovar Svijany, a. s.
3. Chodovar Zámecký ležák 13%, Chodovar, s. r. o.

VII. Kategorie - Speciální pivo tmavé:

1. Skalák 13% tmavá, Pivovar Rohozec, a. s.
2. Bernard Speciální černé pivo 13%,

Rodinný pivovar Bernard, a. s.

3. Svijanská Kněžna 13%,

Pivovar Svijany, a. s.

VIII. Kategorie - Nealkoholické pivo:

1. Lobkowicz Premium Nealko, K Brewery Trade, a. s., Pivovar Platan
2. Primátor Nealko, Pivovar Náchod, a. s.
3. Starobrnno Fríí, Heineken ČR, Pivovar Starobrnno

IX. Kategorie - Netradiční pivo:

1. Dobřanský hospodář pšeniční ležák 11%, Pivovar - Hotel - Restaurant Modrá Hvězda, s. r. o.
2. Eggenberg Nakouřený švihák, Pivovar Eggenberg, a. s.
3. Purkmistr nakuřovaný ležák 12%, Lukrécus, a. s., Pivovarský dvůr Plzeň

X. Kategorie - Ochucené pivo:

1. Konrad světlý červený ležák, Hols, a. s., Pivovar Liberec Vratislavice
2. Sedm kulí polotmavé speciál, Pivovar Ferdinand, a. s.
3. Skalák Malinové, Pivovar Rohozec, a. s.

XI. Kategorie - Kvasnicové pivo:

1. Holba Premium 12%, Pivovar Holba, a. s.
2. Chotěboř Prémium kvasnicové, Pivovar Chotěboř
3. Bernard Světlý ležák, Rodinný pivovar Bernard, a. s.

XII. Kategorie - Minipivovary - světlé pivo:

1. Premiant, Chmelařský institut, s. r. o.
2. Rampušák 12%, Staročeský pivovár, s. r. o.
3. BON - 12% kvasnicové, Pivovar BON - Bonver CZ, s. r. o.

XIII. Kategorie - Minipivovary - tmavé pivo:

1. Purkmistr tmavý ležák 12%, Lukrécus, a. s., Pivovarský dvůr Plzeň
2. Velkorybnický Hastrman tmavé

12%, Domácí pivovárek Velký Rybník

3. Lipan tmavý speciál 15%, Pivovarský dvůr Lipan Dražič

XIV. Kategorie - Polotmavé pivo:

1. Konrad Eso, Hols, a. s., Pivovar Liberec Vratislavice
2. Bakalář polotmavé 11%, Czech Brewery - Rakovník, a. s.
3. Postřižinské pivo Něžný Barbar, Pivovar Nymburk, s. r. o.

Stříbrný gurmán

Další ocenění si přivezla nymburská pivovarská chasa z Hradce Králové, kde se ve dnech 1. a 2. května konal Gurmán festival - první ročník festivalu jídla a piva. V konkurenci dvaceti pivovarů získal „postřižinský“ pivovar titul Stříbrný Gurmán. O ocenění rozhodli návštěvníci akce - konzumenti piva.

Expresem na slavnosti

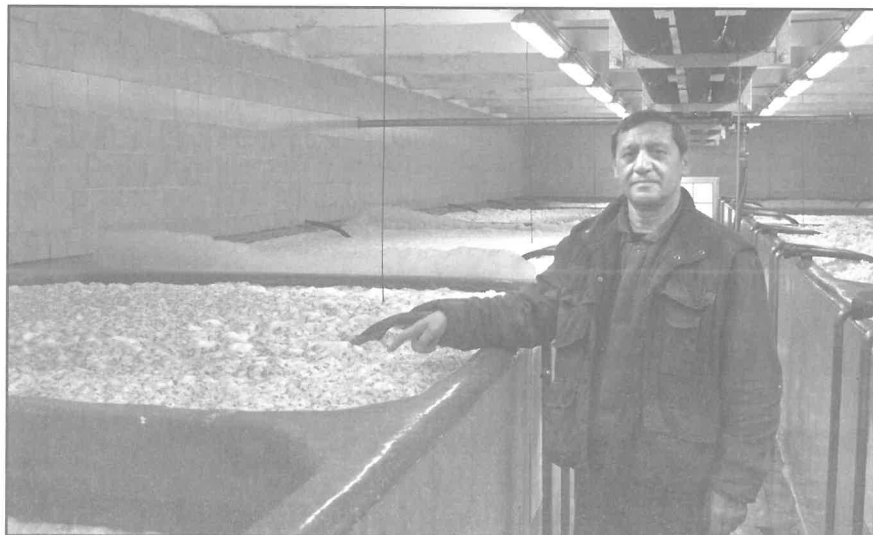
V sobotu 29. května vyjel opět Postřižinský expres. Letošní trasa vedla do Jičína. Všechna místa ve vlaku byla vyprodána, k poslechu hrála kapela Třehusk, přímo ve vlaku se čepovalo pivo a vládla pohodová nálada. Většina cestujících využila možnost navštívit Valdštejnské slavnosti v centru Jičína.

Den otevřených dveří 2010

V sobotu 19. června se uskutečnil již patnáctý Den otevřených dveří v nymburském „postřižinském“ pivovaru. Podle odhadu ředitele pivovaru Pavla Benáka přišlo v průběhu krásného slunečného dne až deset tisíc lidí. Parní vlak je svázal nejen z nymburského hlavního nádraží, ale také až z Lysé nad Labem.

Kromě osvědčeného sortimentu postřižinských piv byla na čepu rovněž speciální piva: medové a punčové.

Doprovodným programem, v němž se mezi dalšími kapelami objevili i populární Wahnouti, moderovala Hedi Janků a Oldřich Tamáš z Evropy 2.

V základní škole v Dobručici nezapomínají na Bohumila Hrabala. Žáci pod vedením paní učitelky Kateřiny Vítové vytvořili plakáty, nástěnky, model výpravní budovy dobrovického nádraží, vlak, který veze filmy podle předloh Bohumila Hrabala.

ZÁHADY

Do knihy Záhady literárního světa - psychologické a detektivní příběhy zařadil její autor Radko Pytlík i kapitolu Koridor smrti Bohumila Hrabala (náhoda, nebo sebevražda?).

Snaží se v ní objasnit stále nejasnostmi obestřenou smrt spisovatele 3. února 1997.

„Náhodná okolnost, že pokoj byl právě v pátém poschodí, však pro člověka, jenž věřil v symboliku času a prostředí, mohla mít význam osudový. Jako znalec životopisů nejrůznějších spisovatelů si Hrabal povšiml, že u jeho předchůdců je páté poschodí jakousi výzvou...“ píše doktor Pytlík.

Zajímají-li vás všechny souvislosti, určitě je najdete v jeho knize. Vydalo ji nakladatelství XYZ v loňském roce. Můžete si ji vypůjčit v Městské knihovně v Nymburce.

Šampion krytých dvorců

Na www.numerolozka.cz Dany Kupcové jsem našel Numerologický portrét Bohumila Hrabala. I když k takovému věcem jsem většinou skeptický, tento výpočet mi potvrdil, že Bohumil Hrabal je skutečně jedničkou a „šampionem krytých dvorců“.

„Bohumil Hrabal se narodil 28. 3. 1914 v Brně, ale vyrůstal v Nymburce. Těžko vybrat z jeho díla něco na připomenutí, ale podle mě by to bylo stejně zbytečné. Každý má jistě své oblíbené tituly, ke kterým se rád vrací. Připomenu jen některé z těch, které jsme mohli nejen číst, ale i vidět ve vynikajících filmových prepisech Jiřího Menzela: Ostře sledované vlaky, Postřižiny, Slavnosti sněženek, Obsluhoval jsem anglického krále.

Vyčíst z numerologické mířky zdroje tak výjimečného vypravěčského talentu, smyslu pro humor a poetického vidění světa, které činí Hrabalovy knihy jedinečnými, není ani tak těžké. Jejím nejvýraznějším znakem je rovina myšlení se dvěma jedničkami, která dává dobrý předpoklad pro jakoukoliv intelektuální činnost vyžadující maximální soustředění. Typickým rysem lidí s touto rovinou je schopnost velmi přesvědčivě vyložit vlastní myšlenky a názory. Nikdy jim nechybí slova a bývají to vynikající řečníci a vypravěči. Dvě jedničky jsou znakem člověka, kterému vyjadřování i těch nejhlubších citů a citových hnutí činí spíš potěšení než obtíž. To pro Bohumila Hrabala platí stoprocentně, protože všechny jeho povídky a romány jsou psány důvěr-

ně osobním tónem, který tvoří součást jejich kouzla. Dvojka je intuitivní číslo, jehož nositelé mají přirozený dar vnímat skutečnost bez dlouhého uvažování, cítit se do nejrůznějších typů lidí a prožít s nimi nejrůznější osudy. Trojka je spojována s intelektem, fantazií, tvůrčím přístupem k životu a společenskou povahou. Největším koníčkem lidí s trojkou v datu narození je vést řeči, povídat si, vyprávět, trochu se přitom i předvádět a to všechno nejraději mezi přáteli, kterých mívají vždycky dost. Aspoň takových, se kterými se dá sednout si na kus řeči. Někteří lidé s trojkou mají sklon hloubat donekonečna nad svými problémy a hledat jejich nejhorší možné varianty.

Naštěstí přítomnost čtyřky v datu narození Bohumila Hrabala dodávala jeho osobnosti stabilitu a bránila tomu, aby podobné úvahy měly vytvořit destruktivní charakter, i když to nakonec nezvládla. Jedna čtyřka se kromě fyzické zručnosti a myšlenkové hbitosti, které dává člověku do vínku, stará i o to, aby příliš nezanedbával praktické a materiální stránky života. Rubem těch skvělých dispozic je stálá touha po dokonalosti, která nedá člověku spát na vavřínech. Důvodem bývá někdy velmi pečlivě ukrývaný nedostatek sebevědomí. Skoro se dá říci, že čím větší suverén navenek, tím větší nejistota uvnitř.

Posledním číslem - když vynecháme obligátní devítku - je číslo osm. To je další porce intelektu a logického myšlení. Lidé s jednou osmičkou mají výraznou schop-

nost odhadu, postřeh pro detaily a vynikající smysl pro humor. Řekla bych, že to sedí, protože všechno tohle najdete na každé Hrabalově stránce. Nejtýpčtějším znakem lidí s osmičkou je jejich potřeba životní rovnováhy a snadnost, s níž se z ní nechávají vyvést každou maličkostí.

Pokud jde o životní číslo - a nejen o něj - byl Bohumil Hrabal jedničkou.“

Turistická trasa v Kersku si získává stále více příznivců. Na www.pivovary.info najdou zájemci následující Tip na výlet:

I pokročilý podzim a přicházející zima je vhodné období pro turistický výlet. Obzvláště pokud jde o magická místa v lesní osadě Kersko u Hradištku na Nymbursku. V této polabské oblasti jsou místa, kde spisovatel Bohumil Hrabal žil a literárně tvořil po značnou část svého života. Přírodních zajímavostí Kerska je mnoho a jsou zvýrazněny v několika výšších skříňkách s mapou. Vyberáme pro vás asi patnáctikilometrový výlet, takzvanou Hrabalovou stezkou, povede nás žlutozelené místní značení, následně pak cyklostezkou která sleduje červené turistické značení. Výchozím objektem pro nás bude restaurace Hájenka, která byla stejně jako celá osada v roce 1983 dějištěm filmu Slavnosti sněženek... Kousek od Hájenky je Lesní ateliér u Kubů. Kromě střídání mnoha výstav se v květnu na zahrádce ateliéru koná slavnost Hrabalovo Kersko...